

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 33

гр. Враца, 23.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
в присъствието на прокурора К. Н. И.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20241400200031 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 2 НПК и е образувано по молба от Е. И. В., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание "лишаване от свобода".

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора - Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения, които са надлежно приобщени към доказателствената съвкупност.

Осъденият Е. В. поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора – Враца, инспектор А. М., изразява становище за неоснователност на молбата с доводи, че осъденият не е осъзнал напълно тежестта на извършеното деяние и не е склонен да спазва нормите и правилата в общество. Посочва, че считано от 19 април 2023 г. осъдения Е. В. изпълнява наказание лишаване от свобода за престъпление по чл. 330, ал. 1 НК, като от същото е изтърпял изискуемия минимум, но не е дал категорични доказателства за своето поправяне. Въпреки че е съгласен с плана на присъдата, същият не проявява активност във връзка с неговото изпълнение, не е заявявал желание за участие в корекционни, спортни, трудови или други мероприятия. Счита, молбата за недоказана и моли да съда да остави същата без уважение.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Осъденото

лице Е. В. е изтърпял до 19 април 2023 г. наказание лишаване от свобода, приведено по реда на чл.68 НК за срок от 2 години по НОХД на РС – Враца. От 19.04.2023г. изтърпява наказание наложено по НОХД на РС Монтана, като към днешна дата остатъкът от наказанието е 5 месеца и 3 дни. Налице е първата предпоставка за условно-предсрочно освобождаване, като рискът от вреди и рецидив е среден. Видно от доклада по чл. 155 ЗИНЗС В. не е наказван и не е награждаван и не изявява желание да бъде включван в образователна дейност, корекционни програми или други форми, за да запълни свободното си време. Видно от доклада, осъденото лице не оказва пълно съдействие за изпълнение плана на присъдата, поради което смята, че не са налице доказателства за неговото поправяне и следва молбата му за условно-предсрочно освобождаване да бъде оставена без уважение.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

С присъда от 09.03.2021г., постановено по НОХД № 393/2020г., състав на РС Монтана е признал Е. И. В. за виновен за извършено от него престъпление по чл.330,ал.1 НК, като му е наложено наказание от 2 години "лишаване от свобода", при първоначален "строг" режим на изтърпяване. Със същата присъда на основание чл.68, ал.1 съда е привел в изпълнение наказание, постановено по НОХД №381/2015г. по описа на РС – Враца, "лишаване от свобода" в размер на 2 години, което да бъде изтърпяно отделно при първоначален "общ" режим. Същото е изтърпяно за времето от 17.11.2021г. до 19.04.2023г.

Осъденият е започнал да търпи определеното му наказание по НОХД № 393/2021г. по описа на РС Монтана на 19.04.2023г., като до момента фактически е изтърпял 9 месеца и 4 дни, от предварителен арест 9 месеца и 23 дни или общо до момента е изтърпял 1 година, 6 месеца и 27 дни. Остатъкът от наказанието е 5 месеца и 3 дни.

При това положение, съдът намира, че осъденият В. е изтърпял фактически повече от 1/2 от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1, т.1 НК.

Първоначалната оценка на риска от рецидив е бил със средни стойности 78 точки.

В профила на криминогенни нужди, като дефицитни зони са посочени –**отношение към правонарушение** – не поема отговорност за извършеното, смята, че проведения срещу него наказателен процес е бил несправедлив; - **взаимоотношения** – дете на разведени родители, бащата е заминал за чужбина и се води безследноизчезна, с майка си неподдържа пълноценни контакти; **управление на финансите**– няма постоянни доходи и разчита само на майка си; - **начин на живот и обкръжение** – контактува с криминално проявени лица, няма други социални контакти; - **умения за мислене** – има дефицити в разпознаването на проблемите си, не винаги ги решава по адекватен

начин, склонен е към необмислени действия.

Рискът от вреди е със средни стойности за служителите и останалите лишени от свобода. Не декларира дискриминационни нагласи, но се има предвид, че л.св. е емоционално неустойчив, импулсивен, честолюбив и има проблеми със самоконтрола.

Рискът от суицид и автоагресия е с ниски стойности.

Рискът от бягство към настоящия момент е също с ниски стойности.

Рискът от вреди за обществото също е среден и се обуславя от настоящото правонарушение и криминално минало.

От постъпването му в затвора до момента няма регистрирани дисциплинарни нарушения и наложени наказания. Не е награждаван, поради липса на системни положителни прояви.

Като цели в плана на присъдата са заложили поемане на отговорност за собственото му поведение, осмисляне на отношението към приятелския кръг под въздействието, на който се намира в затвора, поставяне на основни цели за бъдещето му развитие и осъзнаване на проблемите около него и намиране на начини за избягването им.

При направената ревизия на риска от рецидив се наблюдава занижаване с 3 пункта от 78т. на 75 т. Повишение на риска е отчетено в зоните "образование и обучение" - затвора предлага възможност за повишаване на образователното ниво, но той не е изявявал желание;"трудова заетост" - не е изявявал желание за включване в трудов процес;"емоционални проблеми" - има периоди на емоционална нестабилност, консултиран е с психолог и психиатър. Понижения в оценка на риска от рецидив са маркирани в зоните "управление на финансите" - въпреки липсата на контакти с близките си, редовно получава записи, от които разходва така, че да му остават и да спестява и в "междучелностни проблеми" - за пребиваването си до моментна в затвора не е имал агресивни прояви и успявал да владее гнева си.

При последната оценка от риск същият запазва последните си стойности – 75т.

Посочено е още в доклада, че от постъпването на л.св. В. до момента, се характеризира с липса на вербално общуване както с останалите лишени от свобода, така и със служителите. Отбелязано е в социалния доклад, че л.св. Е. В. отказва да говори, за което причината все още е неизвестна, комуникацията с него се осъществява с мимики, жестове или чрез писане на бележки. Това става причина да е трудно приет в затворническата общност. Освен липсата на вербално общуване, са постъпвали оплаквания от останалите лишени от свобода за битови проблеми при съвместното съжителство, изразяващи се в продължителни периоди от време през деня, в които л. св. В. се затваря в банята, което възпрепятства използването на тоалетната. Правени са многократни опити за разговори с него, които са били неуспешни, поради нежеланието да комуникира. Преместван е в други спални помещения, където всичко

се повтаря. Ежедневието му преминава без наличието на активност и участие в смислени дейности. По отношение на пълноценното оползотворяване на престоя в затвора, е констатирана липса на какъвто и да е интерес към включване в предлаганите възможности. Не е депозирал молби както за участие в корекционни програми, така и за трудово ангажиране по обявяваните многократно вакантни места. Не е участвал в провежданите културно-масови и спортни мероприятия. Единствената му ангажираност е била посещаване на спортната зала, но само в началото на изпълнение на наказанието.

Л.св. е депозирал молба до началника на затвора, в която изразява желание за настаняване в самостоятелно помещение, тъй като е констатирал, липса на лични вещи, които по негова информация са му откраднати и има трудности във взаимоотношенията. Проведено е психологическо изследване, което е осъществено с невербални знаци и писане на лист. Констатирани са тревожност и емоционална нестабилност. Във връзка с това е направена справка, при която е установено ежесечно получаване на парични средства, използвани за закупуване на храна, цигари и карти за телефон, но това че не поддържа контакти с близките си и не пуши показва, че закупените стоки не ги ползва лично той.

След изготвени експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние от инспектор - психолог и писмено становище на ИСДВР е издадена Заповед на Началника на затвора за настаняването му в отделение на основание чл.60 от ЗИНЗС и л.св. В. е настанен в зоната за повишена сигурност. Няма желание за промяна на външния му вид, изглежда като отшелник - слаб, с изпито лице, не подстригван и брадясал. Отношението му към поддържането на хигиената в спалното помещение е същото, както и към външния му вид. Непрекъснато му се правят забележки да почисти и въпреки това, хигиената е на много ниско ниво.

Трябва да се отбележи и това, че въпреки многократните подканяния да ползва правото си на престой на открито и посещение на фитнес залата, л.св. предпочита да остава сам в помещението и да избягва всякакви контакти, било то с други лишени от свобода или служители. Излиза навън в изключителни случаи, само да посети лавката и да напазарува някои дребни неща. Това му поведение показва, че се чувства по-спокоен и защитен в помещението.

За периода на наблюдение л.св. В. не е дал доказателства за преосмисляне на криминалното му поведение и промяна в нагласите за водене на законосъобразен начин на живот в обществото, които да дадат разумна увереност за бъдеща успешна ресоциализация. В доклада е отбелязано още, че л.св. не е преминал през всички етапи на прогресивната система, като допълнителна предпоставка за по-успешното му вграждане в обществото отново. В заключение на социалния доклад се маркира, че е удачно л.св. В. да участва в програма "Подготовка за живот на свобода", която ще го

запознае с предлаганите възможности от държавните институции за по- пълноценна ресоциализация.

От така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

За да се допусне УПО съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 НК, е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки: осъденият да е изтърпял фактически в настоящия случай не по-малко от 1/2 от наказанието си и да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

По отношение на л. св. В. първата предпоставка формално е налице. Не е налице обаче втората предпоставка за УПО по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК – достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Съгласно чл. 439а НПК доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Както е видно, преценката дали има поправяне на осъдения следва да се формира от поведението му по време на цялостния му престой в пенитенциарното заведение, въз основа на всички събрани по делото доказателства и от посочената разпоредба, без съдът да е обвързан от мнението на затворническата администрация.

Съдът, като прецени наличните доказателства по делото, фактите от които са описани в горното изложение, поведението на л. св. по време на изтърпяване на наказанието, в изпълнение на набеязаните цели и задачи в плана за преодоляването им и риска от рецидив и вреди, счита, че няма как да се приеме наличие на достатъчно доказателства за поправянето му по смисъла на чл. 70, ал. 1 НК. В случая са налице източници на информация за поведението на осъденото лице, от които е видно, че не се е поправил напълно.

Според ИСДВР,което становище се споделя от настоящия съдебен състав, у осъдения липсва критично отношение към престъпните му действия и неосъзнава тежестта на извършените закононарушения, които са от идентичен характер. Не са налице доказателства за действителното поправяне на осъдения, поради което е посочено в доклада, че възпитателното въздействие следва да бъде продължено, в посока изграждане на устойчива мотивация за законосъобразно поведение и формиране на гъвкав модел на мислене и поведение.Посочва се в доклада, че л.св. не е проявил желание за включване в организираните ресоциализиращи мероприятия от затворническата администрация. Посочва се, че е необходимо продължаване на поправителната работа с л. св. В., която да доведе към затвърждаване на постигане положителните промени. Не са изпълнени целите, заложи в плана на присъдата и фактически той не е реализиран. Не се наблюдава трайна положителна тенденция в нагласите за водене на законосъобразен начин на живот след освобождаване, в следствие преживените ограничения в пенитенциарното заведение.

В случая, корекционната работа с него не е осъществена в максимална степен,

поради което и следва да бъдат положени допълнителни усилия за постигането на максимално снижаване на риска от бъдещо противоправно поведение. Явно е, че за осъдения институтът на условно предсрочно освобождаване бива разглеждан само като една потенциална възможност за преждевременно напускане границите на местата за лишаване от свобода.

В тази насока и като се вземе предвид, че инспекторите, които осъществяват социалната дейност и възпитателната работа в местата за лишаване от свобода имат най-пряко наблюдение върху осъдените лица, съдът не намира основание да не възприеме мотивираното становище на затворническата администрация, че процесът на поправяне при лишения от свобода В. не е завършен към момента.

Имайки предвид горното, от всички данни по делото може да се направи единственият извод, че е налице само една от двете законови предпоставки за условно предсрочно освобождаване, а именно тази по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК - изтърпяване на не по-малко от 1/2 от наложеното наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си осъденото лице не е дало достатъчно убедителни доказателства за своето трайно поправяне и превъзпитание. Необходимо продължаване на поправителното въздействие спрямо молителя, за пълното постигане целите на наложеното наказание, дефинирани в чл.36 от НК, поради което и следва да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Е. И. В., роден на *** в гр.Враца, понастоящем в Затвора - Враца, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието "лишаване от свобода", с остатък 5/пет/ месеца и 3/три/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора - Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____